

Barraca codi 10363

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Quintana de la Roca
Emplaçament	A la banda de ponent de la quintana de la Roca, damunt del torrent de la font de Buc
Alçada:	548m
Coordenades:	
Latitud:	41.7341
Longitud:	2.03576
UTM Est (X):	419812
UTM Nord (Y):	4620704

Classificació

Número de fitxa	08095-262
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08094A00200037
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dl., 20/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca de grans dimensions situada a la part superior d'un elevat marge. És del tipus aèria adossada al marge i està orientada al sud-oest. Presenta una planta rectangular i està coberta amb una falsa cúpula coberta amb terra a l'exterior, tot i que hi ha una obertura circular central delimitada amb pedres, a mode de xemeneia. També compta amb un voladís de llosa plana a tot el perímetre de la coberta. Presenta un portal d'accés d'obertura ametllada, amb la llinda plana. Compta amb dues petites finestres rectangulars obertes a les façanes sud-oest i nord-oest. No ha estat restaurada. Per accedir-hi cal grimpar per un irregular corriol ascendent des del camí del torrent.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

